

C/2023/208

23.10.2023

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 21 czerwca 2023 r. w sprawie T-131/21,
Região Autónoma da Madeira/Komisja, wniesione w dniu 29 sierpnia 2023 r. przez Região
Autónoma da Madeira**

(Sprawa C-547/23 P)

(C/2023/208)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Região Autónoma da Madeira (przedstawiciele: M. Gorjão-Henriques i A. Saavedra, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności wyroku Sądu z dnia 21 czerwca 2023 r. w sprawie T-131/21, Região Autónoma da Madeira/Komisja;
- obciążenie Komisji Europejskiej wszystkimi kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez Região Autónoma da Madeira.

Zarzuty i główne argumenty

1. Naruszenie prawa polegające na błędnej wykładni przesłanki dotyczącej pochodzenia zysków, do których ma zastosowanie obniżenie podatku dochodowego od osób prawnych

Przesłanka zysków osiągniętych z działalności rzeczywiście i materialnie prowadzonej na Maderze nie powinna być interpretowana w ten sposób, aby wyłączać z pomocy (tj. z obniżenia podatku dochodowego od osób prawnych) działalność prowadzoną poza Maderą, na którą rzekomo nie ma wpływu peryferyjność, pomimo że była ona prowadzona przez spółki mające zezwolenie na Maderze na prowadzenie działalności międzynarodowej.

2. Naruszenia prawa wynikające z błędnej wykładni przesłanki dotyczącej pochodzenia zysków albo z braku uzasadnienia albo ze zniekształcenia dowodów – notyfikacja projektu pomocy publicznej, statutu korzyści podatkowych i negocjacji poprzedzających System III

Pojęcie materialnej i rzeczywistej działalności na Maderze wiąże się z udzielaniem zezwoleń spółkom w Zona Franca da Madeira (Wolnej Strefie Madery, zwanej dalej „ZFM”), z którego to względu zaskarżony wyrok obarczony jest naruszeniem prawa przy dokonywaniu wykładni decyzji Komisji, które zaakceptowały System III ZFM, bez zbadania dokonanej przez Republikę Portugalską notyfikacji projektu systemu pomocy albo statutu korzyści podatkowych, w którym skonkretyzowano przepisy krajowe systemu III albo negocjacji pomiędzy Komisją a Republiką Portugalską, które poprzedziły przyjęcie systemu III.

3. Naruszenia prawa polegające na braku uzasadnienia/niewystarczającym uzasadnieniu albo na zniekształceniu dowodów albo na zastąpieniu uzasadnienia decyzji – przesłanka dotycząca utworzenia/utrzymania miejsc pracy

Sąd popełnił błąd uznając, iż Komisja nie nałożyła na portugalskie organy obowiązku posługiwania się metodami Ekwiwalentnego Pełnego Czasu („EPC”) i Jednostkom Pracy Rocznej („JPR”). Zaskarżona decyzja i wstępna decyzja o wszczęciu postępowania były bezpośrednio sprzeczne z tą wykładnią.

4. Naruszenie prawa polegające na błędnej wykładni przesłanki dotyczącej utworzenia/utrzymania stanowisk pracy albo na niewystarczającym uzasadnieniu

Przy weryfikacji przesłanki systemu III dla ZFM dotyczącej miejsc pracy Sąd naruszył prawo stosując definicję stanowisk pracy w EPC i JPR, podczas gdy definicją czasu pracy mającą zastosowanie do systemu ZFM jest definicja wynikająca z krajowego prawa pracy.

5. Naruszenie prawa, ponieważ zaskarżony wyrok zawiera sprzeczne uzasadnienie albo brak uzasadnienia/niewystarczające uzasadnienie albo brak orzeczenia

Sąd stwierdza, że Komisja nie nakłada na portugalskie organy obowiązku posłużenia się metodami EPC/JPR, ale z drugiej strony w sprzeczny sposób albo bez uzasadnienia/ bez wystarczającego uzasadnienia opisuje stanowisko Komisji co do nałożenia obowiązku posługiwania się takimi metodami EPC/JPR. Dodatkowo Sąd nie wypowiadając się co do przedstawionych podstaw stwierdzenia nieważności dotyczących wykładni kryterium stanowiska pracy, dopuścił się braku orzeczenia w stosunku do tej kwestii.

6. Naruszenie prawa w odniesieniu do kwestii, że utworzone stanowiska pracy muszą być związane z działalnością rzeczywiste i materialnie wykonywaną na Maderze

Sąd dopuścił się naruszenia prawa wymagając, aby stanowisko pracy przeznaczone do prowadzenia działalności poza Maderą, zawsze nie było brane pod uwagę.

7. Naruszenie prawa, ponieważ organy krajowe przekazały Komisji merodę, za pomocą której można było zweryfikować rzeczywistość i trwałość stanowisk pracy w rozumieniu systemu III

Zaskarżony wyrok obarczony jest naruszeniem prawa, ponieważ stwierdza się w nim, iż organy krajowe nie przyjęły metody, za pomocą której można było zweryfikować prawdziwość i trwałość stanowisk pracy, z tego powodu, iż dochodzi on do tego wniosku posługując się pojęciami EPC/JPR.

8. Naruszenie prawa, ponieważ istniały przeszkody w swobodnym przepływie pracowników i swobodnym świadczeniu usług

Dokonana przez Sąd wykładnia przesłanek systemu III ZMF narusza zasady swobodnego przepływu pracowników i swobodnego przepływu usług, w szczególności dlatego, iż wymaga ona, aby prowadzenie działalności gospodarczej rzeczywiste i materialnie miało miejsce w obrębie Madery.

9. Naruszenie prawa z powodu braku orzeczenia albo braku uzasadnienia/niewystarczającego uzasadnienia – brak oceny podstaw skargi dotyczących naruszenia swobód podstawowych

Sąd dopuścił się naruszenia prawa, ponieważ nie orzekł albo nie uzasadnił/niedostatecznie uzasadnił w przedmiocie niedopuszczenia podstaw podniesionych przez Região Autónoma da Madeira w skardze dotyczących naruszenia podstawowych swobód.

10. Zaskarżony wyrok narusza ogólne zasady prawa Unii

Zaskarżony wyrok narusza ogólne zasady prawa Unii dotyczące pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań i dobrej administracji, a konkretnie z tego względu, że Komisja spowodowała powstanie uzasadnionych oczekiwań po stronie Região Autónoma da Madeira i przedsiębiorstw posiadających zezwolenie z powodu braku jasności mającego zastosowanie systemu oraz z powodu braku podjęcia działania przez Komisję przez długi czas bez uzasadnienia w celu zajęcia stanowiska w formalnym postępowaniu dochodzeniowym dotyczącym systemu III ZFM.